

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

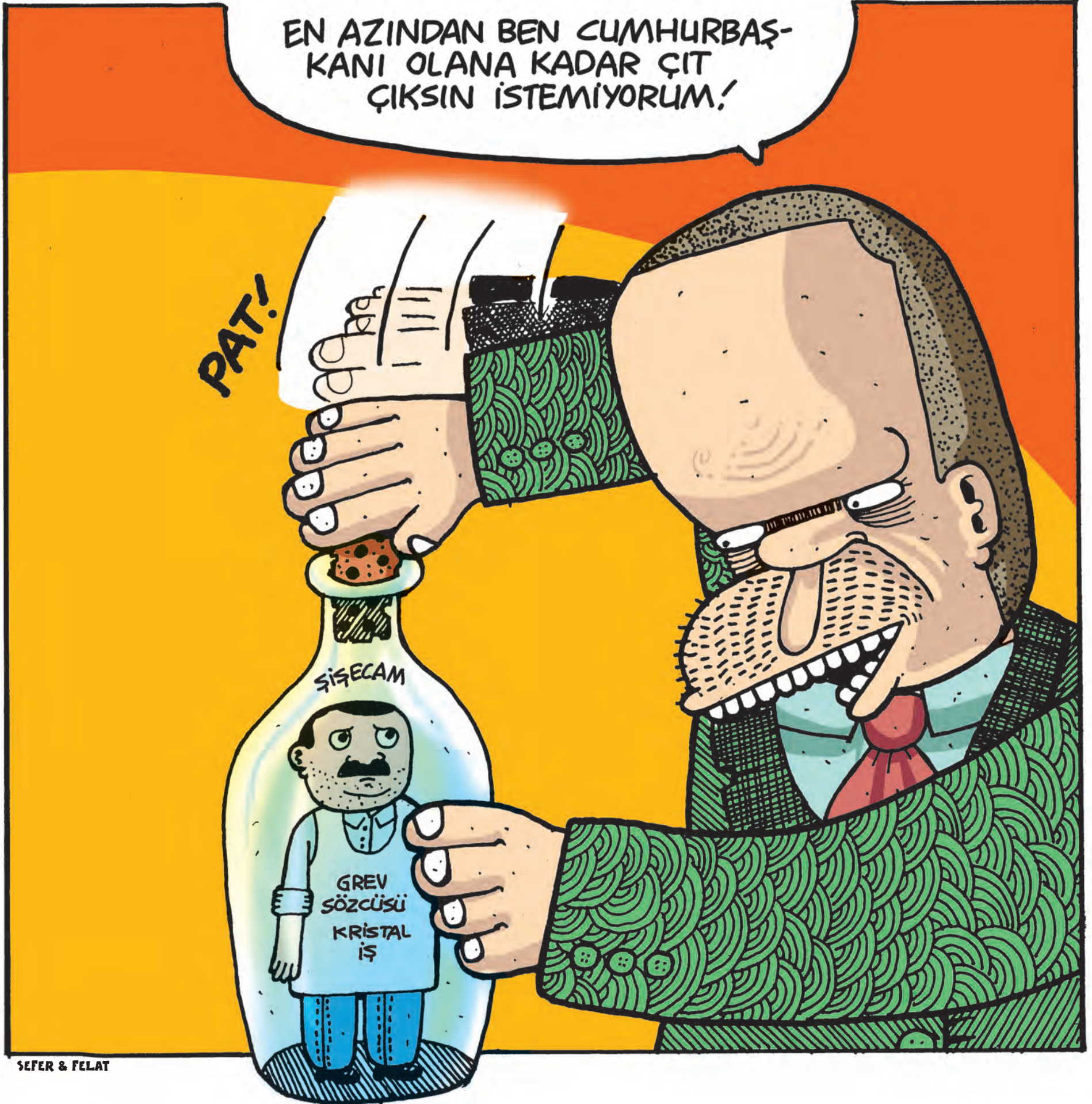
LEMAN

1178

2 Temmuz 2014
Çarşamba
Sayı: 2014/27
2,5 TL
(KDV Dahil)
K.K.T.C: 2,75 TL.

Recep Tayyip Cumhurbaşkanı olana kadar, herşey yasak!! Şişe Cam grevi milli güvenlik gerekçe gösterilerek 2 ay ertelendi.

SEFER & FELAT

SEFER SELVİ

Soma faciasında yaşamını yitiren İsmail Değirmen'in ailesinin 393 bin lira tazminat istemesi üzerine şirketin avukatları "felaketi özenir hale getirecek kadar çok" savunma yaptı.

Erdoğan, ABD'deki başkanlık sisteminde olduğu gibi danışman ordusu kuruyor. 402 yeni danışman alınacak.

TBMM'ye gönderilen fezleke Rıza Sarraf bir telefon görüşmesinde:

Zonguldak Müftüsü "Kadınla erkek aynı yerde denize giremez, haram!!"

Ankara'da satırlı saldırıya uğrayan iki öğrenci örgüt üyeliğinden tutuklandı.

Sakarya halk plajına gelen sakallı cübbeli sarkık kişiler güneşlenen kadınlara "kapanın" diye telkinde bulunup broşür dağıttılar.

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, "çatı aday" Ekmeleddin İhsanoğlu'nun kendi ismiyle ilgili açıklamalarını eleştirerek, "Sırf CHP'den aday olabilmek için isminden vazgeçen bir insan, yarın başka şeylerden, başka değerlerinden de vazgeçebilir" dedi.

BÜYÜKŞEHİR YANIYOR! İstanbul'un tarihi yapıtları bir bir yanıp kül olmaya, yok olmaya devam ediyor, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ise Galata Kulesi'nin dibinde çay satıyor. Haydarpaşa Garı, Galatasaray Üniversitesi derken Üsküdar'daki Fethipaşa Korusu'nda da yangın çıktı. Korudaki Hüseyin Avni Paşa Köşkü yandı.

KAPAK KONUSU

LEMEZ

Üç aydır paralarını almayan işçiler, 3.köprü bağlantı yollarında inşaatı durdurdu.

Irak'la ilgili tehlikelere dikkat çekenlere sert tepki gösteren neo osmanlı mağduru Ahmet Davutoğlu, "Kriz kapiya dayandı.. dedi..

KOZZİ HOŞGELDİN RAMAZAN ÇAĞAR

Neo Osmanlı kurbanları Suriyeli mülteciler, Fikirtepe'de elektirik suyu olmayan kentsel dönüşüme terk edilmiş evlerde kabus gibi bir hayat yaşıyorlar.

Behiç Abi'nin eskiz defteri

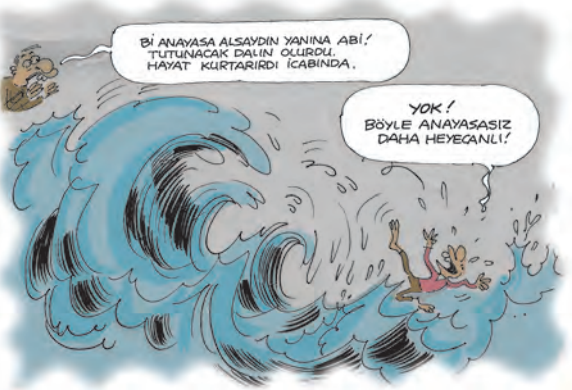
Çözüm sürecinde yasal çerçeve..

7 liraya üretilen et, ramazan'da 40 liraya satılıyor..

Türkiye birbiri ardına görülmemiş son derece hayatı çalkantılar yaşarken gerçek bir anayasaya sahip olamaması kimsenin umurunda değil..

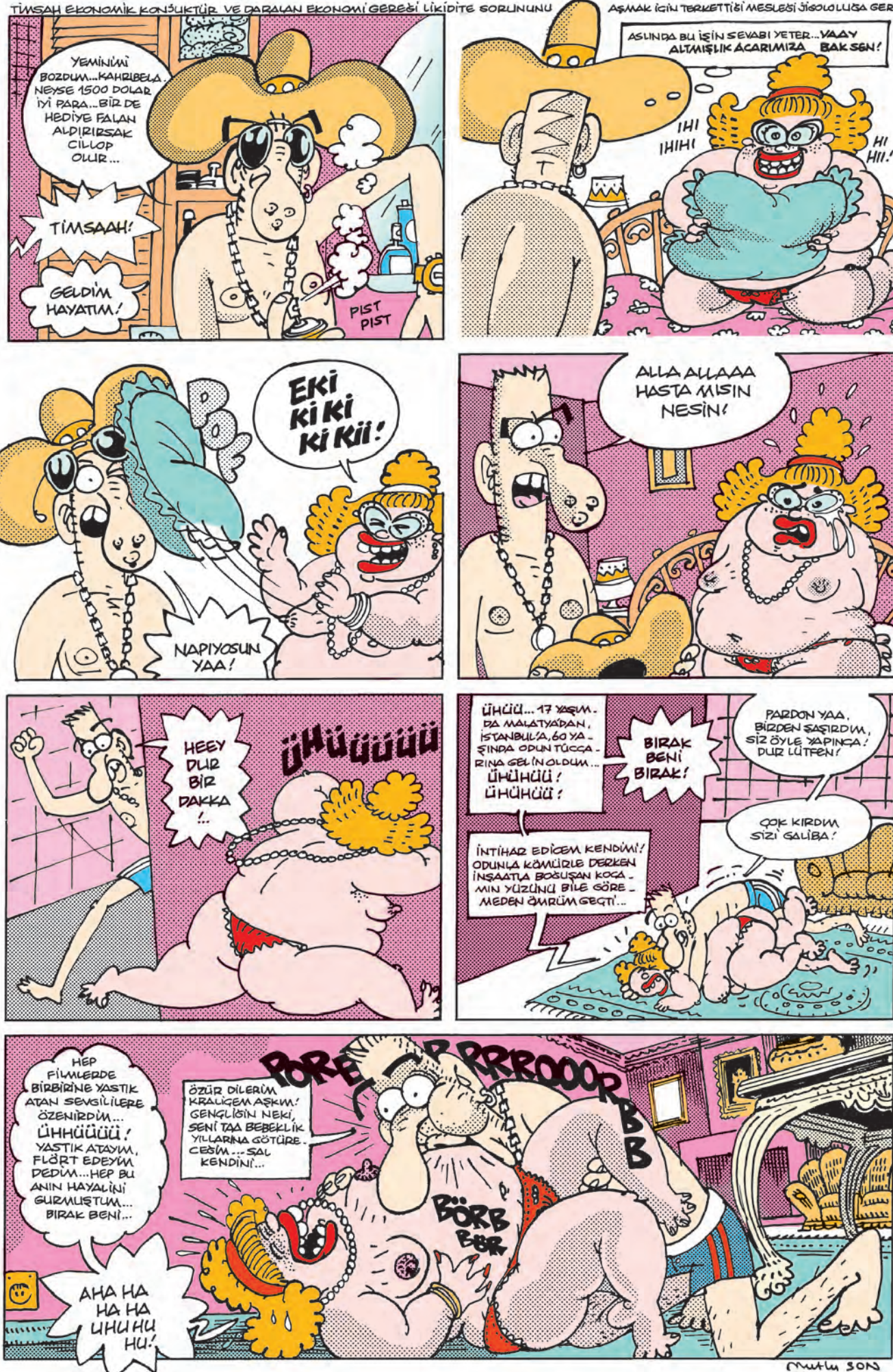

Gaziosmanpaşa emniyet müdürlüğü önündeki bayrağı indirmek isteyen Ali O. polis tarafından ayağından vuruldu..

Rantçılar kutsal ay dinlemedi..
Ramazanla birlikte et de zamlandı.

- Alo, Sıkılhan, bak ne diycam, Bunalgöl ben... Şimdi, kağıt kalemin var mı, yazar mısın? Hani "normal bi aşkın süresi iki yıl diyo ya" uzmanlar... "Yaz aşkı" dediğimiz şeyse üç ay diye geçiyo.

- Sera etkisi var diyolar, buzullar eriyomuş, yaz diye bişey kalmıycakmış.

- Ay bok! Ya bi sus lütfan bişey anlatıyoruz şurdağ. Harneyse, şimdi yaz aşkı üç diil bence iki ay. Okullar eylülde açılıyo onu sayma, haziran yarım, temmuzla ağustos kaliyo bi. Şimdi bi yıl oniki ay olduğuna göre, dimiğ, yaz aşkı oniki de iki. Saa-deleştirissek bir bölü altı oluyo. Hesap makinası var mı, biri al-tıya bölünce naapiyo.

- 0.1666666667

- Alaallaa... Biz Büzge'yle hesap yaptık "eksi beş" çıktırı... Ben dedim o salağa eksi beş çıkmaz diye. Tutturdu diyo ki. "Eksi bir değer bulduğumuza göre esasen aşk diye bişey yok demek ki" diyo...

- Eksi beş kardeşle vurmak lazım o kafaya...

- Di miğ? Yaa nasıl negatif değer çıkar ki, hesap yanlış. Çünkü nadan, birinden bir pozitif elektrik alınca aşk olur. Yanlış yani...

- Elde bir var, onu unutmışsunuzdur toplama yaparken, ehe...

- Nası yaniğ, kimin elinde bu "bir" dediğin şey. Hayvansın, son on yılın en büyük hayvansın Sıkılhan! Hemen konuyu üçün birine, ordan eline, ordan boynuna, etli dudaklarına felan çek di miğ. Herşey cinsellik diil, aşk die de bişey var uzmanlarca tamam miğ. Bi saniye Çisil arıyo o "altı" bulmuş. Senin dediğinde de bi sürü bi altı vardı. Gerçi o karı salaktır. Altı parmağı var die herşeye "altı" diyo. Harneyse, sana hayvan demiş miydin demin ben. Ayı doktorası yapmış bi insansın, içindeki pınara yüzlerce hayvan geliyo su içmeye... Açık konuşucam 0.1666666667 tane gönlüm olsa bi tanesini sana vermem.... Gerçi bu dediğimiz rakam bir den küçük galiba, bir gönül bile etmiyo ama sen de küçüksün... Küçük hayvan...

- Sıkılhan, olm var ya artık bitti bu Hırğürkan kardeşin. Karıymayı çizikler içinde bıraktım. Reset attım delikanlılığa, demir attım yalnızlığa... Hoca, alkollüyken dört yerinden kulağı delirmişiz iyi mi? Sakın bi şerefsizlik yapıp yavşak yavşak gülme Sıkılhan!

- Tihisisis...Puhua! Ehemn... Yanlış anlama Hırğürkan, demin hapsirmayla aksırık arası bişey yaşadım. Gülmedim yani.

- Çok yaşama Sıkılhan, öyle hapsirik aksırık arası şeylerden. Çünkü burdan güliüyomuşsun gibi duyuluyo. Bi daha olursa üzerine ondörtü şarjör boşaltırım şerefsizim.

- Yok be usta, yanlış duyuyorum sen ordan doğru. Dedin ya, kulak dört yerinden arızalıymış belki o yüzden öyle duyuyosundur. Eee, neredesin şimdi o kulakla?

- Memlekete kaçtım, köyün dışında, dayımgilin bağ evinde kaliyorum. Bu alkol kötü bi şey Sıkılhan. Hep söylerlerdi inanmazdım, harbiden bozuyo delikanlılı. İstiklal'de paço bi manitaya takılıyodum, böyle komple küpe dövme hızma filan. Uzatmayalım, araya alkol girdi. Bi ara manitanın "Gel Hırğürkan, sana da küpe takalım" dediğini hatırlıyorum hayal meyal ama kaymışım işte. Sabah Cihangir'de bi evde uyandım manitayla, aynaya bi bakarsın kulak komple küpe. Hayır, takana saygı duyarım ama beni bozar be Sıkılhan. O dakka yoldum dibinden kulağımı. Fena gözükümüyo şu an, sorana "mermi değdi" felan diyecem... De... Bi de dötüm var Sıkılhan.

- Anlayamadım abi, neren? Nasıl yani?

- Söyletirme bidaha lan işte, oram! Aynada tersten tam göremiyorum ama sol budumda bir denizati var anladığım kadarınan. O kafayla bi de dövme yaptırmışız biz. Çıkımyo şerefsiz. Normal at olsa bi derece. "At, avrat, silah" hesabı. Ama delikanlı adamın dötünde denizati kim bilir ne manaya gelir. Bi düşünsene abi, ilerde cezaevine düşerim, ya da askerde felan hamamda bi gören olur, ne diyecem ben onlara?

- Doğma büyüme Atlantisliyim dersin. Denizati normal karşılansın orda.

- Aloo? Makara yapma Sıkılhan, kardeşinin hayatı senin ellerinde. Ciddiyim ben, "Kardeşlerim yollarımı bilse de gelse" diyorum. Yoksa bu şekilde, bir denizatiyla gelemem ben bi daha o şehre. Ama bak sen şimdi Taksim'den bir dövmeciyi rehlin alıp bizim köye gelirsen ben sizi garajlarda karşılarım. Dövmeci arkadaş aletleriyle gelip siler oramdan o mendebur hayvanın resmini. Sonra gördüklerini unuttur. Eğer unutmıyacak ağzı gevşek bi tipse kafasına sıkar gömeriz bağ evinin bahçesine... Benim planım budur abi. Alo... Alo... Kapattn mı lan şerefsiz.

- Yok henüz kapamadım ama senin bilincin kapanmış be abi. Bi düşünsene sorucaklar içerde "Niye düştün" diye, "Denizati yüzünden cinayet işledim" diyceksin, saçma değil mi?

- Tamam anladım ben senin ciğerini. Kapatmam lazım, ütüyü prizde unuttum.

- Ne ütüsü ya?

- Kızgın ütü... B planı... Deniz atının üstüne bandırcam, silinicek mecburen. İyileşir iyileşmez gelip alayınızın ağzına tükürücem... Şerefsizler!

ATILLA ATALAY

ANNATAMAYANNİKA ANSİKLOPEDİSİ

SU AYGIRI: Su yatak ancak, bu yatak içi su dolu normal şişkin insan yatağı anlamında olmayan, nehir dip ve tabanlarında çamur yüklü şekilde yatan, su altı olmasına rağmen buralarda yaya olarak gezen iri memeli, yani kendisi iri memeli, gene memesi iri gibi oldu bak. Memeli hayvan ve cüsse olarak iri, hah şimdi işte. Ot yiyor.

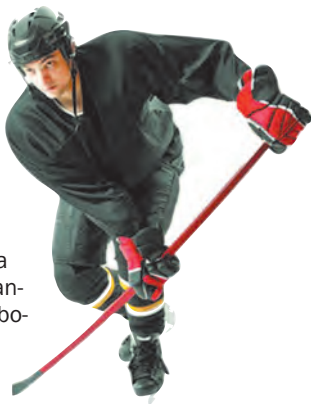
Örnek: "Bir tür balık göçü gibi şelaleyi tersten yokuş yukarı tırmanarak rafting yapmayı arzulayan Memduh, şelalenin tepesine döşediği makaralar ve palangaların ağırlığına dayanamayan şelale komple yıkılınca şelalenin üst ucu alta gelmiş oldu ve akıcı şekilde

botunu yukarı kaydırarak zirveye vardı Memduh."

HOKEY: Tam ortadan ikiye ayrılan, uzun sopayla oynanan ve çim ve buz olarak bu ikiye ayrılmayı yapan oyun, kalın giyimli ve üşümemeye endeksli bere şeklinde fakat plastik kafa giyimleriyle desteklenmiş ve kaygan ayakkabılarla her yere anında varılan bir müsabakadır. Koşuyla karışık kalabalık golf biçimiyle otta yapılanı da vardır.

KADESUS: Ortada bir sopa, iki yandan sopaya çıkmaya çalışan cingirdaklı iki yılan, tepeye kuş konmuş, yılanı dolanmış zeytin ya da yaprak biçiminde kanatlı ve güzel bir sembole. Daha çok da doktorların arabasına yapışık arma.

Örnek: "Çok istediği tıp dalına giren Hüsam kendi simgesini evde self servis methoduyla yapmak için aldığı iki yılan, yatağın altına açınca, diz çöküp viledanın sapiyla onlara dürtüyüm derken arkadan dolanan yılan en olmadık yerden onu ısırıldı. Fakat zehirsiz ve dişsizdi."

MENGENE: Bir bütünü olan ve döngü şeklindeki sapından bükerek, arasına parmağınızı soksanız acıtan veya kısıran, ana gövdeli spiral geçme metalurjik ezerbüz.

Örnek: "Yapı itibarıyla pervaneli küçük bir uçağa benzettiği mengeneyi uçar mı bu bakalım fikriyle sekizinci kat penceresinden boşluğa dehleyen Münir, bakınca ağırlığı on dört kilo ve aşağıda park edik duran kendi otosunun tavanına düşünce pert olan araç bir bakıma uçmuş oldu."

SPREY: İçi sınıksız doldurularak basılan ve bu görevi "Tıssssppp!" ya da "Fıss!" nidasıyla yerine getiren tazyikli ve ferahlatıcı püskürtü kabı. Yıymaklı püskürtür. Kutu kola şeklinde ve reçel kavanozu olarak cam da olur.

Örnek: "Ağızına doldurduğu sulandırılmış jöleyi güzel müşterisinin sırma saçına tükrükle karışık püskürtten kuvafor Necati, salak diyecek dönen ve şamarı Necati'nin jöle dolu şişkin yanağına aşkince bu defa şımşık kadın tamamen jöle içinde kaldı."

HACİVAT: Türk beyazperdesinde ses ve ışık oyunları yaparak oluşturulan animasyon kahramanı bir komedi ustası ve onun diğer arkadaşı ile eskiye dayanan geçmişinin, espiril toplumsal kesimlerinin anlatılmaya çalışıldığı entellektüel çevrenin ve bu anafikirin tema olarak hakikaten çok güzel verilmiş olması. Çarpıcı şekilde.

Örnek: "Sakalını ve ceketini Hacivat gibi yaparak kendine entel-prof. kariyeri veren Yurdaer, açık oturumlarda Şarlo gibi sessiz kalarak paçayı sıyrırıyordu."

GÜNERİ İÇOĞLU

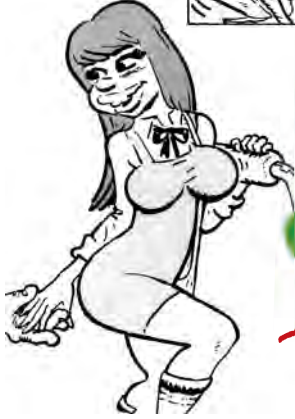

On-Onbeş sene kadar önce Selanik'teydim. Buradaki arkadaşlarım, **gece yarısı saat 4'te** Giritli bir şarkıcının konseri var deyince çok şaşırmıştım. Hem de Pazar gününün gece yarısında... Kim uyanır, kim gelir diye düşündüm. Bir gittik ki, ormanda bulunan büyük amfityatro hınca hınç doluydu, dondum kaldım. Arkadaşım, gece o kör karanlıkta, tam arkamda oturan şahsın **Ulaştırma Bakanı** olduğunu söyleyince şaşkınlığım iyice tavana vurdu. Dizi sırtıma değişiyor diye hayli çatmıştım ben de adama... Bakan da gelmişti bu konsere ve kimse onunla ilgilenmiyordu. Yanında koruması falan yoktu. Öylece oturuyordu. Ara sıra gelip geçen tanıdıkları "Naber, nasılsın, iyi misin?" deyip yanından geçiyorlardı. Konser boyunca arada bir dönüp dönüp merakla ona bakıyor ve hemen kafamı çeviriyordum. O kısacık an içinde gülümsüyordu bana...

Konser saat 4'ten, sabahın 7 buçuğuna kadar sürdü. Konser coşkuyla sürerken yarısından sonra hava aydınlanmaya başlamıştı. Aklıma antik dönemlerdeki Tragedya ve Komedy Yarışmaları geldi. O zamanlarda da tragedya-ların oynanmasına sabahın alacakaranlığında başlanırdı...

Selanik'te kaldığım arkadaşım, evinde anneannesi-nin çok eskiden dokuduğu küçük bir halı gösterdi. Üzerinde 1938 tarihi bulunuyordu ve elinde meşhur sopasıyla Herakles'in Kentaur Nessos'u kovalaması betimlenmişti... Arkeolog olan bu arkadaşım, bunun Herakles ve Kentaur Nessos olduğunu büyüünce anladığını söyledi. Küçükken anneannesine bu dokuduğunun ne olduğunu soruyormuş. Anadolu'dan gelmiş anneannesi de **"Ne bileyim yavrum, biz böyle gördük, böyle yapıyoruz"** diyormuş. Benim de anneannem biz küçükken bir hikaye anlatırdı. **Bebekler** o kadar güçlü olurlarmış ki, bir **yılanı tutunca** boğabilirmişler...

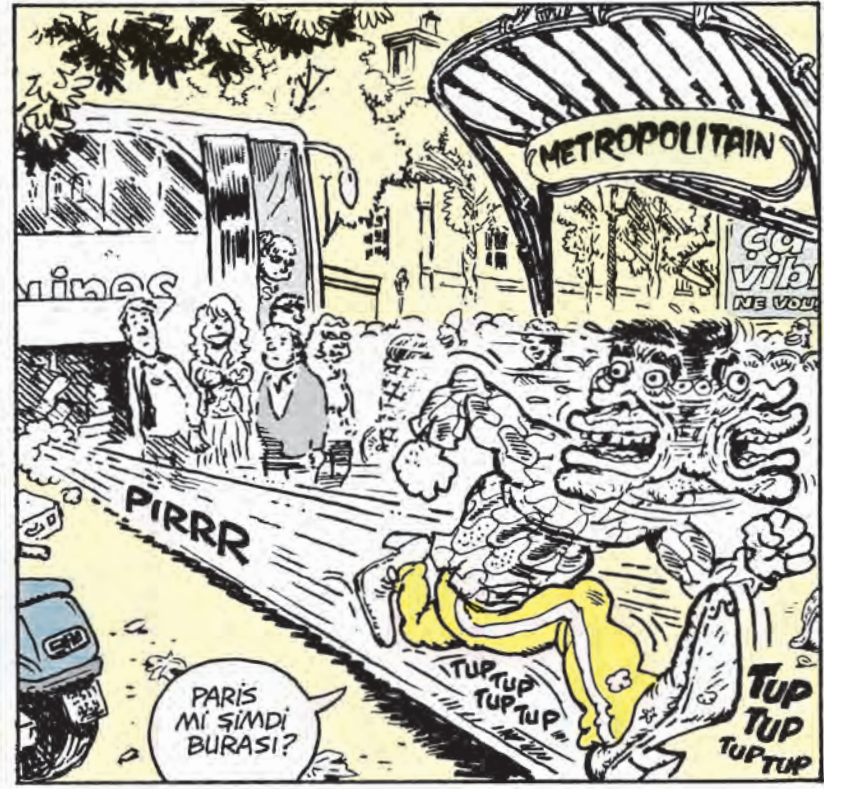
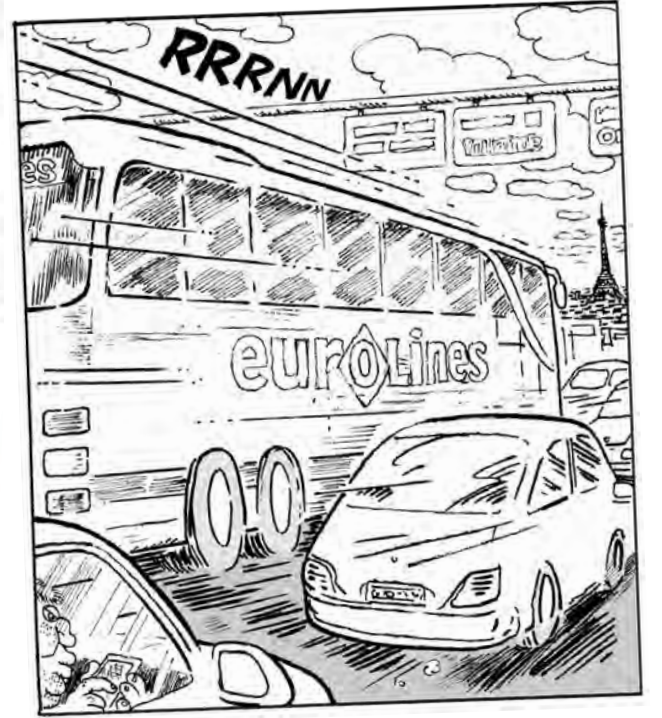
Küçükük bir bebek bir yılanı nasıl boğabilir?... Ben de Mitoloji'de Herakles'in bebekken kundağına Hera tarafından gönderilen yılanları elleriyle boğma hikayesi olduğunu büyüünce öğrendim. Ama bunun benim okuma yazma bile bilmeyen anneannemle ne

Selin

TUNCAY AKGÜN & YEMAL ARISTAN

ÖZET

TERS ZAMAN GLADYATÖRLERİ

Demli Deniz

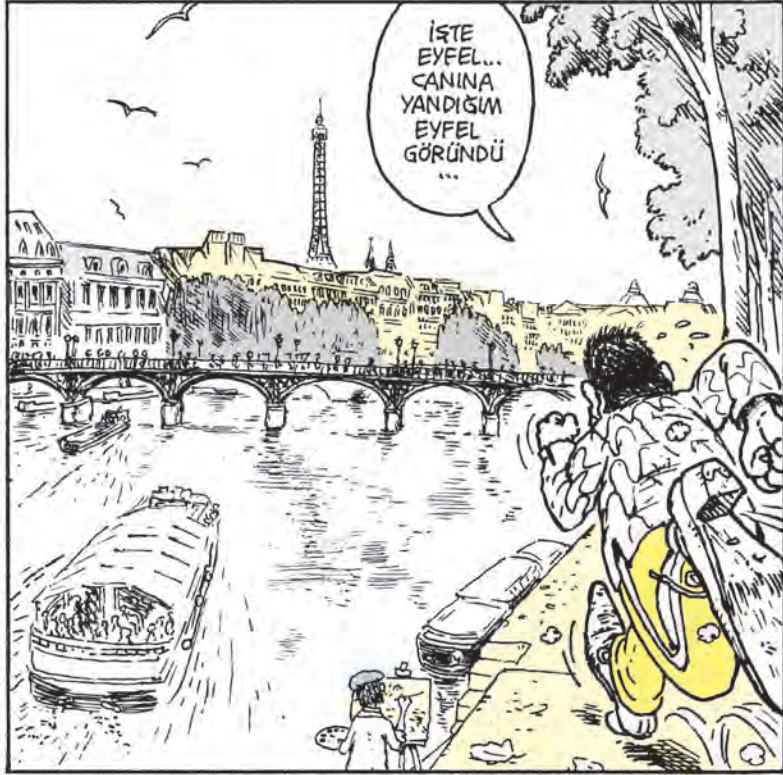
ilgisi vardı ki?... Belki de anneannem imaj yeteneğini kullanıp kafasından uydurdu bu hikayeyi. Eh be anneanne niye karıştırdın kafamı, soyut olanı, görülme-yeni nasıl göreyim, nasıl göstereyim ben şimdi?... Yine bu arkeolog arkadaşlarım beni antik mezarları kazdıkları bir köye götürdü. Köyün tümü türkçe biliyordu, hem de çok iyi bir türkçe; **"gücenmek, icab etmedi, muktedir olmak"** falan gibi kelimelerle... Çünkü Karamürsel'in yakınında küçük bir köyden gelmişler ve geldiklerinde hiç rumca bilmiyorlarmış. İki kuşak böyle türkçe konuşmuşlar. Çok sonra burada konuşulan dili öğrenmişler. Beni görünce çok sevindiler, derhal başladılar muhabbete. Geldiklerinde Vasil Amca'yı muhtar yapmışlar. Lakin hiç rumca konuşamıyormuş, aradan onca yıllar geçmişti, halen de tam konuşamadığını söylüyorlardı... Bir gün resmi bir törende çelenk koyması gerekmiş ve On kelimelik bir metin ezberletmeye çalışmışlar. Tabii ki okuması yazması da yok, ezberleyememiş. Tören günü çelenk elinde bu On kelimelik metni döndürmüş, dolaştırmış, uğraşmış bir türlü hatırlayıp söyleyememiş. En sonunda da aynen **"Assittir .mina kodumun çelengi"** diyerek fırlatıp atmış. Bütün köy gülmekten kırılmış. Tabii şehirden gelen resmi görevliler bir şey anlamamış...

Bu Vasil Amca bir gün bizim arkeolog arkadaşına, **"Benim badem ağaçlarının altında da bir şeyler var, gel bir bak"** demiş. Gittmişler, bakmışlar, hakikaten o antik şehrin akropolisinin önemli bir parçası, Otuz-Kırk kadar olan badem ağaçlarının altındaymış. **"Evet kalıntılar var"** demişler. Vasil Amca da **"O zaman bu bahçeyi size veriyoruz, alın. Yalnız ağaçları da söküp öyle vericem"** demiş. Koca

koca ağaçlar... **"Yapma etme, biz sonra sökeriz, yaşlısın sen"** demişlerse de dinlememiş. **"Yok, burdan güzel şeyler çıkacak, herkes onları görecek. Ağacı başka yere de dikerim ben. Kalıntılar daha önemli"** diyerek başlamış sökmeye. 88 yaşında adam, uğraşmış, didinmiş, tam bir senede, kendi kendine bahçeyi arkeolojik kazı yapılmaya hazır hale getirmiş. Başka bir yere de söktüğü kadar ağaç dikmiş. Duymaya alışık olmadığım bu öyküyü büyük bir şaşkınlıkla dinledim...

Selanik'ten Kaptan Pano'yla buluşmak üzere Atina geçmiştim. Birlikte yakındaki adalara bir seyir yapacaktık... Limanda tekneyi hazırlıyorduk. Mola verdiğimiz bir sırada Kaptan Pano, yanında kürekler ve faras dururken büyükçe bir toprak yığınıni elleriyle kovalara dolduran bir işçiye gösterdi ve **"Niye kürekle koyuyor, elleriyle koyuyor?"** diye sordu. Hiçbir fikrim olmadığını söyledim ve bir süre seyrettim. Pano dayanamayıp nereli olduğunu sordu... Afganistanlıymış...

Lavriion'daki limandan ancak akşamüstü yelken açabildik. Çünkü limanda yaman bir muhabbet döndü. Öyle ki, bizle beraber olan liman müdürü, gelen telefonları geri çevirdi, randevularını iptal etti, masadan kalkmadı. Birkaç saat önce gördüğüm o ciddi adam gitti, yerine bambaşka biri geldi. Kendisini ısrarla çağırarak sekreterine de **"Yemeğimizi bırakıp dötümü mü tutucam"** dedi ve şarkılar söylemeye devam etti. Asıl ilginç olan müdürün soyadıydı, **"Meresyetoglu"** yani bildiğimiz **"Mirasyedioğlu"** idi... Dediğine göre dedeleri İstanbul'dan ve Karadeniz'den gelmişlerdi. Mirasyedioğlu coştukça coştı, beni de coşturdu. Bildiğim bütün rumca eski şarkıları söyledim. Buralarda hep sorarlar **"Nerede öğrendin bunları?..."** Yanıtlarken derin bir nefes alıyorum ve **"İstanbul'da öğrendim..."** diyorum.

Devamı haftaya..

Bunu derken içim bir tuhaf oluyor, gözümün önünden vapurlar, simit, ekmek yiyen martılar geçiyor, Gönül Adamı gülümseyerek göz kırpmıyor, ben de ona bir damla göz yaşıyla gülümsüyorum...

Böylece sarhoş bir halde ancak akşamüstü demir aldık limandan... Neyse ki, rüzgarlar iyiydi. Uzunada anlamına gelen Makronisi adasını geçtik. Bir zamanlar solcu hapishanesi olarak kullanılan bu adada, bir saygı olarak şimdi kimse oturmuyormuş. Kocaman ada bomboş fakat isteyen gidip gezebiliyormuş...

Hava iyice kararmışken Kea adasına geldik. Teknede her zamanki gibi hızlı tartışmalar döndü. Başım çatlayacak gibiyken yattım. Kea adası Kiklades denilen takım adalardan biri. Bu volkanik adalarda su olmadığı için pek yeşil değiller. Kayaların içinde çok derinlerde kuyu açılırsa biraz su bulunabilirmiş. Pek ağaç olmamasına rağmen toprak kaymasını yamaçlara ördükleri duvarlarla önüyorlar...

Burdan Andros adasına doğru yol aldık. Sağımızda Kithnos adası ve ucunda küçük Piperi adası görünüyordu. Önümüzde ise Giaros Adası vardı. Giaros da Makronisi gibi hapishane olarak kullanılmış, bu adada da şimdi kimse yaşamıyormuş. Çok uzaklarda Andros belirdi. Rüzgar sertleşti. Tekne iyice yana yatarak hızla ilerliyordu. Tartışmalar da hararetlendi, Kaptan Pano ile sürekli tartışılıyordu. Başıma yine ağrılar girdi. Uyuymuştum. Uyanıldığında canım her zamanki gibi çay istedi. Fakat teknede şöyle bir demli çay yoktu ki...

Andros adası da Kiklad adalarından... Hora denilen bir merkezi var ki, çok güzel. Vaktiyle adanın armatörlük yapan zenginleri çok paralar harcamışlar burası için. Taş yollar, küçük

meydanlar, birbirinden güzel evler, tertemiz plajlar gayet şirin de bu adaların benim için en ilginç yanı, etrafta hiç plastik sandalye görülmemesi. Pano'nun dediğine göre Midilli adasının Unesco'nun koruması altında olan Molivos köyünde plastik sandalye kesinlikle yasakmış. Tabelaların da ufak olması ve düz konulması gerekiyor. Yani caddeneye doğru uzantı olarak değil de duvara yapışık şekilde konulmalıymış. Bunun için de muhtardan izin alınmalıymış...

Andros'ta beni asıl hayrete düşüren bu küçücük adada büyükçe bir **Modern Sanat Müzesi** olmasıydı. Picasso'lar, Balthus'lar, Matisse'ler... Yani bir balıkçı görmek isterse gelip güzelce Picasso'yu görebilirdi... Ooof, o kadar yorgundum ki, canım ne istiyordu bilir misiniz?... Atlıyayım bir otobüse, camdan ovalara, dağlara baka baka gideyim. Sadece mola yerlerinde ineyim, çayımı içeyim, lokumcuları, otobüs yıkayanları seyredeyim. Sonra tekrar bineyim, uzun bir süre uyuya uyuya gideyim, arada bir uyanıp camdan bakayım, sonra yine gözlerimi kapayayım...

Dönüşte Atina'ya nasıl geldik, hatırlamıyordum. Limanda bizi bekleyen, aküsü bitmiş 63 model pejoyu gece gece bir öne, bir arkaya doğru Yedi kere ittiğimizi hayal meyal hatırlıyordum. Yol boyunca arada bir istop eden arabayı itmek için uyandırıyorlardı, itip geri uyuyordum. Eve gelip yığıldığım yerde uyuyakaldım...

Sabah Kaptan Pano elinde ince belli bir bardak çayla **"Çay geldiii"** diye beni uyandırdı. Uyku sersemliğiyle bile çok duygulandım. Lakin demlik olmadığı için cezvede demlemişti ama olsun. Bu çay biraz olsun beni kendime getirmişti. Bakalım rüzgarlar daha neler gösterecekti...

OTOMATİK PATLİCAN

• "Bütün icatlar 1900'lü yıllarda yapılmış ondan önce ne yapmışlar bu adamlar" diye düşünmemiş insan kişisi ile tanışık değilim.

• Telefonunu "bu kim yaaa" diye açyorsun ya bizi hiç etkilemiyorsun bunu bil...

• Doksanlar da çocuk olmuşlara vol 1; Evden işi bitmiş kaset aşırarak, kabını kırarak içindeki filme ulaşmak, ucunu açarak yokuş aşağıya koşturmak, arkaya bakınca Rio karnavalı tadı yaşamak, bir anda tüm sokağın kaset filmi olması, o filmin nedense haftalarca o sokakta bir o yana bir bu yana savrulması hatıralar...

• Şu yaşımıza geldim burununu karıştıran kadın görmedim... İnsan değil misiniz siz?

• Annenin yazlık olsun, akraza ziyaretleri olsun evden ayrılışı ile çocuklarına bakma misyonu edinen babanın olayları abartması vardır. Görev bilinci mi bilmem ama temizliğe, dağınıklığa, bulasığa, yemeğe gösterilen Hitler diktatörlüğü seviyesindeki titizlik! Annenin kıymetinin daha da bir anlaşıldığı anlar, babanın biraz daha yabancılaşması, olaylar.

• Yahudi soykırımını anlatan filmlerin hepsinde trene sıkıştırılmış Yahudilerin götürülme görüntüsü mecburi gibi.

• Komedi filmlerinde deney yapan bilim adamı er geç o deneyi patlatır...

• Ailenin ev içinde en işe yaramaz bireyi yemeğe dakikalar kala ekmek almak için bakkala yollanandır.

**Yaşlı komşunun "başımıza gelecek var yavruuum" demesi, "teyze, örümcek hisle rin mi" demem, yaş ortalamasının 50 olması, gülüşmemeler.

• Fikret Kızılok çok parasız kalsa da "yoğuşmalı mı yoğuşmamalı mı" diye kombi reklamı yapsa ya.

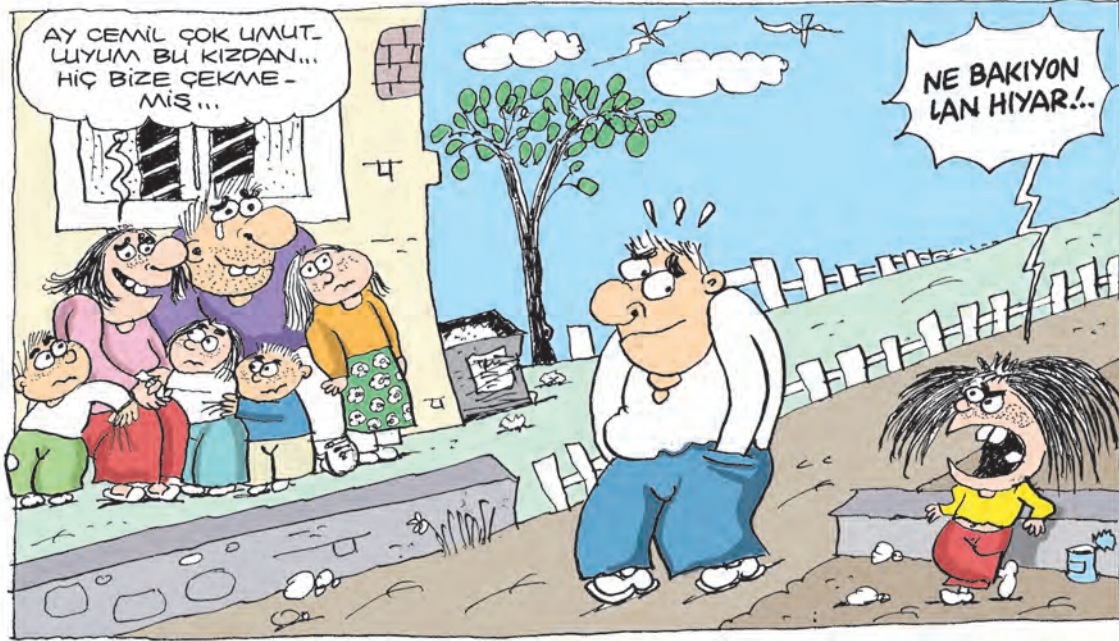
**Kendi kendine salak, saçma şarkı söylerken evde olmadığı sanılan ev ahalisinden biriyle göz göze gelince inadına daha fazla bağırarak söylemek!

• Çocukkene annesi tarafından ölümlle tehdit edilerek, gittiği misafirliklerde az besin tüketen insanlar olarak birleşelim Facebook'da grup kuralım! Annenin çocuğuna "gebertirim seni" demesi ne acayipmiş! "Gebertirim" demek zaten acayip yapan; öldürmekle yetinmiyormuş gebertiyor! Nasıl bir hınçmış arkadaşım?

• Çok yapılmış naif adamdan korkarım güzelim korkarım...

Alper Çelik

otomatikalper@hotmail.com

Gardolap

Bahariye'nin aşağı sokaklarında, ikinci el mobilya bakıyordum. Bir ufak buzdolabı, bir ufak gardolap, bir de iki gözlü ocak yetecekti. Çantamın içinde şerit metre var, onunla, görebildiğim uygun gardropların ölçülerini aldım. Hiçbiri istediğim gibi değildi. Genişlikleri fazlaydı. Yeni oturacağım ufak pansiyon odasında, kapının arkasına koymayı düşünüyordum dolabı. Daha doğrusu, ufak odada sadece orası boştu. Ne kadar dar olursa gardrobum, daire kapımı o kadar fazla açabilecektim.

İstediğim ölçülerde ve tipte birşeyi bulmaktan umudumu kesiyordum. İki alt sokaktaki ve uzun yokuştaki eskicileri dolaşmıştım. Sonra, aynı yokuştaki, merdivenle inilen bir ikinci el mobilyacı dükkanının daha bulunduğunu farkettim. Kapısı yoktu. Girişteki eski koltukta oturmuş altmış yaşlarındaki tuhaf bir adam, önündeki sehpa duran televizyonu izliyordu. Bana bakmadı. Garip birşeydi bu açıkçası: O anda, kendime karşı yapılmış hiçbir kabalık hissetmedim. Bu tuhaf davranış, insanlara veya bana saygı göstermediğinden değil, bana bakmasının o an için önemli bir anlamı olmaması sebebiyleydi sanki. Sanki, gerçekten de doğruydum! Gardrop aramaktan sıkılmıştım çünkü; sormaya bile üşeniyordum. Günlük hayatın, dört-beş saatte bir, ansızın meydana gelen, küçük, klasik "anlamsızlık şoklarından" biri başlamıştı ve o adam da bunu fark etmiş gibiydi. Ben de televizyona baktım. Başbakan, birşeyler söylüyordu. Altmış yaşlarındaki, garip bir oturuşu olan (sanki koltuğundan her an kalkıp gidecekmis gibi tetikte, ama isterse de yıllarca oradan kalkmayacakmış gibi bir kayıtsızlıkla oturan) adam, başbakanı hiçbir suçlayıcı veya beğeni ifadesi göstermeden, sanki o uzaylı bir yaratılmış gibi, ama o uzaylı yaratıksa bile gene hiç küçümsemeden ve bir şaşkınlık göstermeden izliyordu. İşid militanlarının görüntülerini sunan spiker kadına da aynı, donuk ama takip eden gözlerle baktı. Daha sonra, bana yukarı katı gösterdikten sonra, dünya kupası özet görüntülerine de aynı şekilde baktığını görecektim..

Daha fazla ayakta duramazdım. "Ofis buzdolabı arıyorum," dedim. Bana sadece ayıp olmasın diye. Bunu n

bilmiyorum: Gözlerinde aynı and kınlık, aynı anda da tuhaf bir ilgi sonra, kendi kendime yürürken yorumlayabildim: Aslında bu ad ilgisi veya ilgisizliği, herkesinki g hissededeceği şekilde, o da benzi insani ilişkilerinde, aynı şeyleri h farkı, galiba, bunlar arasındaki boşluğun, veya yumuşak bir geçiş. Hatta hiç geçiş yoktu. İç içeydi fa

Tabii bu bende bir korku veya madı. Bu bakışları ve tavırları, ya bir karizma ve garip bir sıcaklık. Yüzüme çok kısa bakarak, ve yansıyan bir samimiyetle (kesin yen bir robotun samimiyeti ile) dedi, "Orda bizim kullandığımızı"

Sonra tekrar televizyona, daha önce ne yapıyorsa o işe döndü. meyi istediğini pek sanmıyordum. buriyetten yapıyor gibiydi bunu. daha basitti, ben abartıyordum. değildi dükkanda, ve o kişinin gel du. Ama öylelerini çok görmüştür bekleyen, ama dükkanın asıl soru kişileri. Bu adam, onlardan değil

Yavaşça gösterdiği yöne, mutfa yere doğru yürüdüm. Kullanılmış çok eski, bazıları hasarlı ve ha veya modern ikinci el mobilyalar dükkanlarda, yerleşim bir ilginç o da, kapı girişinin civarında eşya lenmiş gibi olsa da, daha sonra dağılıyor, sanki kendi hallerine bir üst üste üç tane çekyat gördüm. bir tane gül rengi tekli koltuk va yukarıda, daha da garip bir m "şey"le karşılaşacaktım.

Aslında mutfağa giden belirli dor yoktu. Gene üst üste dizilmiş rin, karyola parçası olması gerek ların, iç içe karanlık bir duvar olu ların, aynalı büfelerin, derileri yı koltukların, arada bıraktığı boş Bu doğal koridor bitince, soluk küçük mutfağa ulaştım. Sanki ha bir geminin küçük mutfağına g içerde birilerinin, veya birisinin o

a baktı bu kez. Ama anı nasıl beceriyordu anda garip bir şaşır ilgisizlik vardı. Çok ürürken biraz şöyle u adamın şaşkınlığı, nki gibiydi. Herkesin benzer durumlarda, eri hissediyordu. Tek daki bir aralığın, bir geçişin olmamasıydı. di farklı duyguları! y veya telaş uyandırır, yaşlı adama ilginç aklık kazandırıyor. ve tüm cümlesine kesin doğruyu söyle- le): "Mutfağa git," ımız bi tane var." daha doğrusu, daha ndü. Televizyon izler- dum. Garip bir mec- unu. Belki de herşey dum. Asıl sorumlu o n gelmesini bekliyor- üstüm. Yani, dükkanı sorumlusu olmayan değildi bence. mutfağın bulunduğu nılmış, az eski, veya e hatta hurda, eski ilyalar satan bu tür inç oluyor. İlk başlar- eşyalar biraz düzen- sonra arkaya doğru ne bırakılıyor. İleride, üm. En üstlerinde de k vardı. Daha sonra r manzarayla, ve o elirli bir yol veya kori- lmiş eski komidinle- gereken uzun sunta- rı yıpranıp soyulmuş boşlukta yürüdüm. luk bir ışığın sızdığı ki hareket halindeki na giriyor gibiydim. nin olduğunu düşün-

düm. Çünkü derinden sesler, uğultular işitiyordum. Gerçekten de bir gemi kamarası kapısından girer gibi, bacağımı kaldırmam gereken bir eşik vardı. Ve o ufaklık alanı, sanki büyük bir otele kocaman yemek salonuymuş gibi, sanki dakikalar süren bir ağır çekimle, başımı yavaşça çevirerek izledim. Kimsecikler yoktu. Sesler, tepedeki cızırdayan bir yuvarlak floresan lambadan, musluktan veya borulardan, ve en çoğu da garip sesler çıkartan küçük buzdolabından geliyordu. Yaşlı tuhaf adamın, bana satmayı düşündüğü ofis buzdolabı bu olmalıydı. Benzerini işitmiştim, ama bir ufak dolap bile olsa bu kadar ses çıkaranını hiç görmemiştim. Yavaşça buzdolabına doğru yürüdüm. Daha iki adım atmıştım ki, durdum. Ortadaki masaya baktım. Bir kenarında gazete kağıdı seriliydi, gazetenin üzerinde şeffaf bir küçük kap, kabin içinde ise sanırım beyaz peynir vardı, kabin yanında da ucu belki peynire bulanmış bir kahvaltı bıçağı, ve civarında ekmek kırıntıları. Kırıntıdan biraz daha büyük, ufak, kabuklu sarı parçalar. Masanın, gazete kağıdı serilmemiş kısmında, içinde ne içildiğini bilmediğim turuncu renkli bir plastik bardak, çok kirli bir ufak teneke küllük, sarı bir zarf ve beyaz bir tükenmez kalem gözüme çarptı.

O anda, odanın, bu ıssız küçük mutfağın ortasında, kendimi bir tuhaf hissettim. Yabancı olduğum, girmemem gereken bir yerde gibiydim! Birazdan, arkamdan birisi gelecek, ve "Ne yapıyorsun?" diyecekti. Çok hoş duygular hissediyordum. Çünkü bana, aynı anda, bu gizli yere girme izni de verilmişti! Herşeye aynı bakışlarla bakan yaşlı adam, o, mutfağa gitmemi ve bakmamı söyleyen, oydu.

Garip inlemeler, uğultular ve tiz çınlamalar çıkartan dolaba doğru yürüdüm. İçini açıp baktım. Aslında dışından beğenmemiştim. Ama içini açıp bakmak istiyordum. Bir dolapta ne olabilirdi ki, teller veya raflar, birazı yenmiş tuhaf yiyecekler.. Bunları mı görmek istiyordum? Belki de içini, ışığını çok beğenecektim.

Bana verilmiş olan, "bu tuhaf yerde gezinme ve dolabı açarak bakma" iznini sonu dek kullanmak için; yere değil, odanın karaltısında görmediğim, sehpa gibi garip bir yükseltinin üzerine konmuş, titreyen buzdolabının önüne geldim...

Devamı: önümüzdeki sayıda

m . e . t . i . n . e . f . i . d . a . n

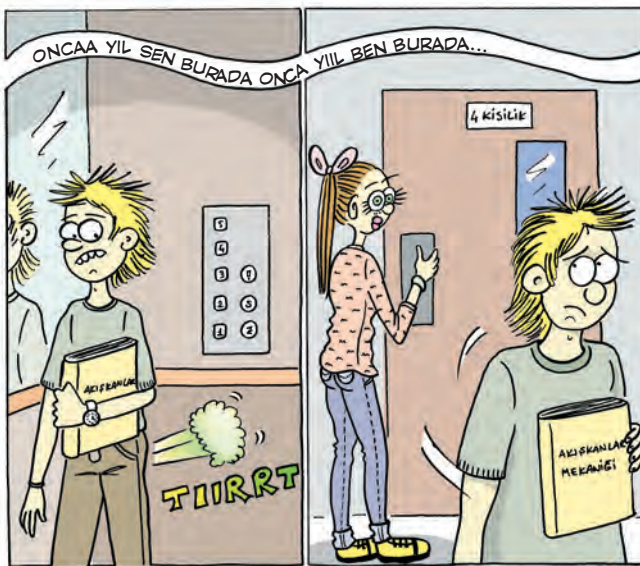
Aşk tesadüflere bayılır

HİÇ BİR NEDEN YOKKEN YA DA BİZ BİLMEZKEN TEPEMİZ ATMIŞ VE KONUŞMUSUZDUR.

ONCA NEDEN VARKEN

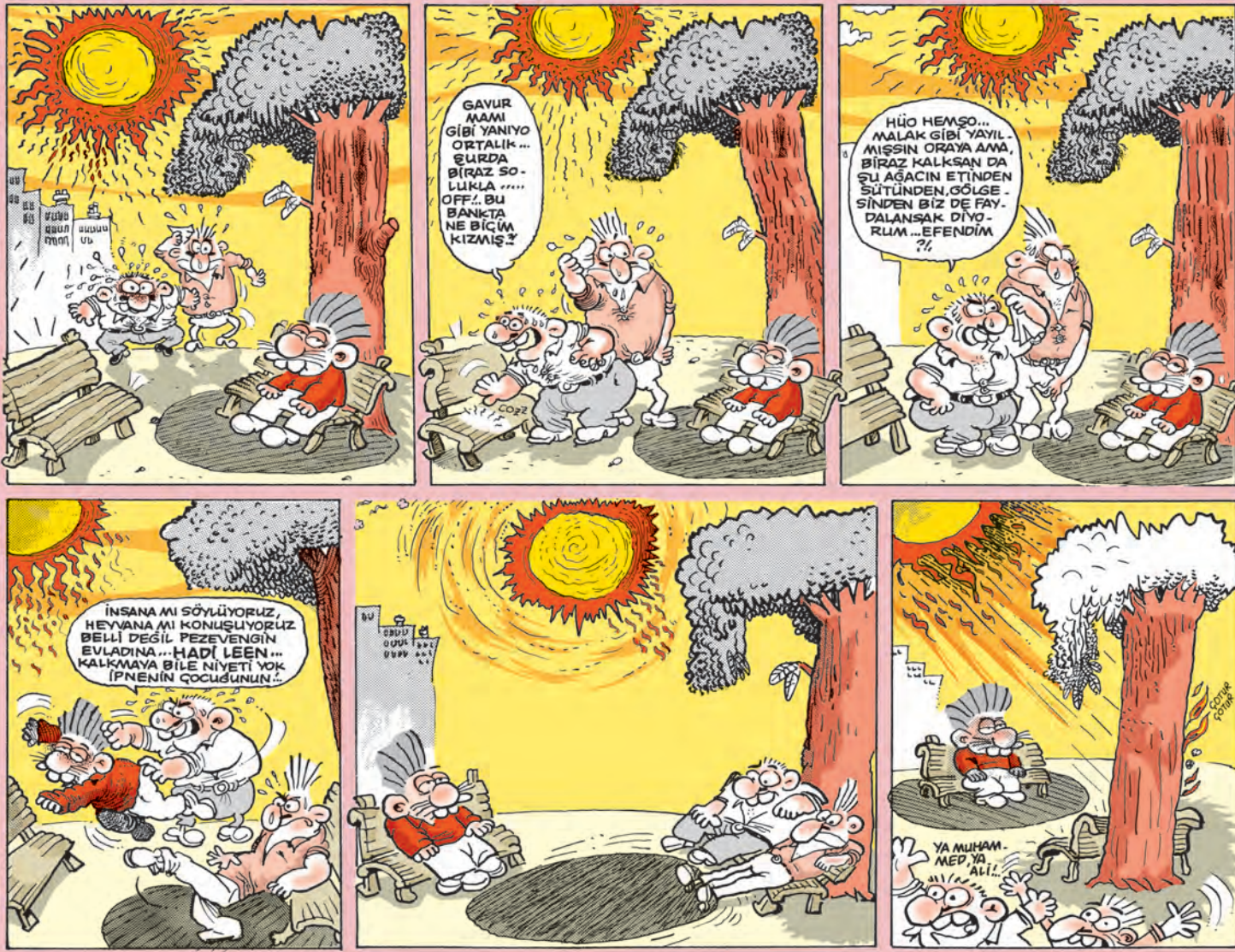
VE TAM SIRASI GELMİŞKEN HİÇ BİŞEY YAPMAMIŞ VE SUSMUŞUZDUR...

İpek Özgül

BEZGİN BEKİR

Tuncay AĞÜN

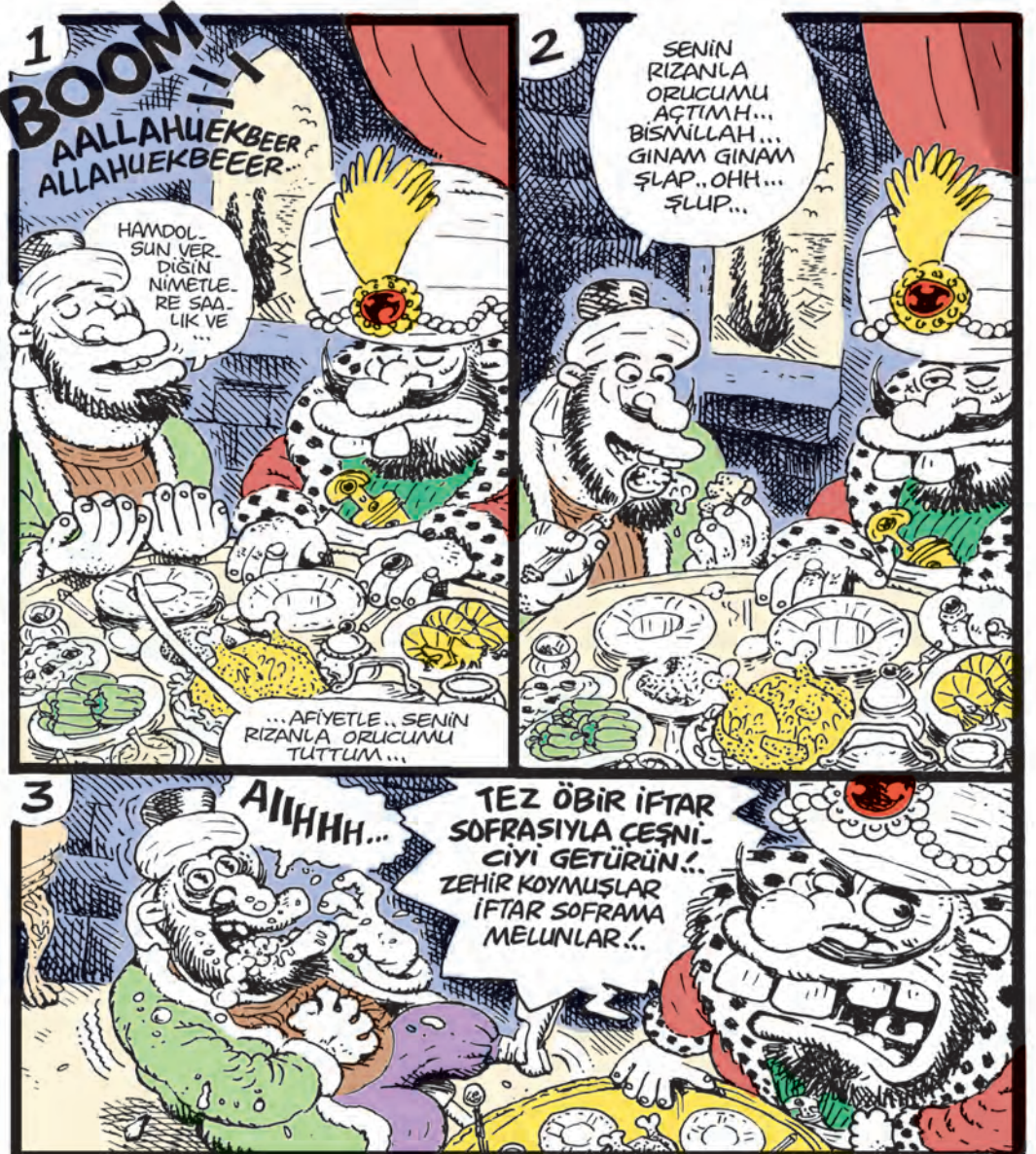

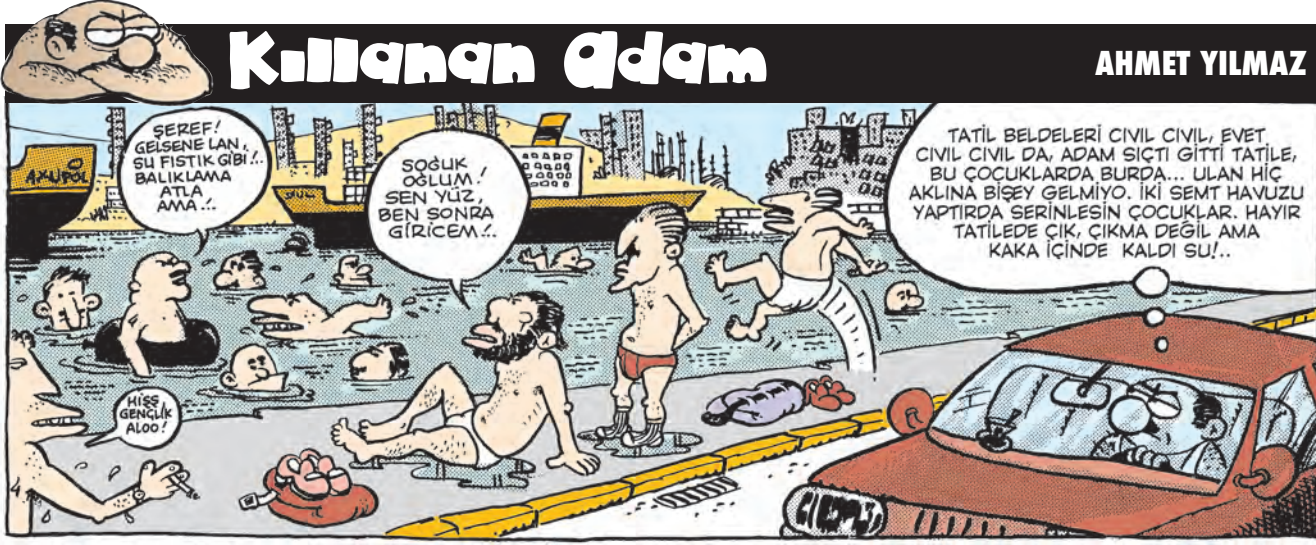
Leman GEZİ
devam ediyor!
Leman Gezi
1. ve 2. sayıları
LM Özel eki
olarak
bayiiilerde..

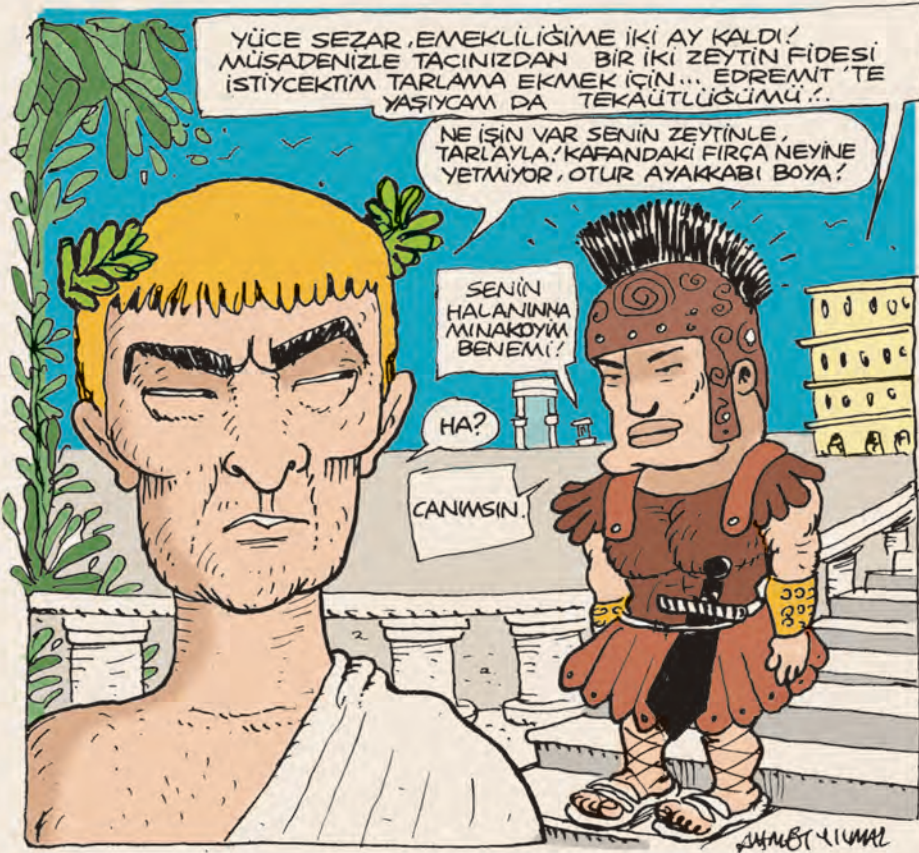

Tuncay Akgün & Kemal Aratan

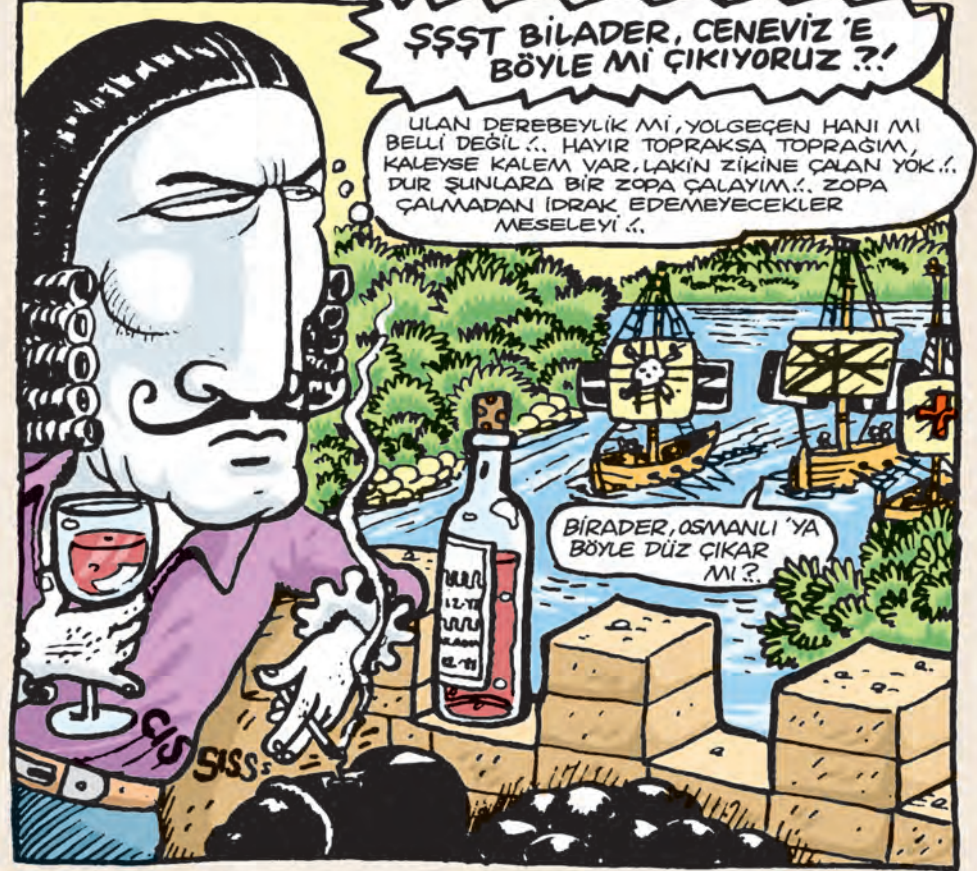
ottomanya

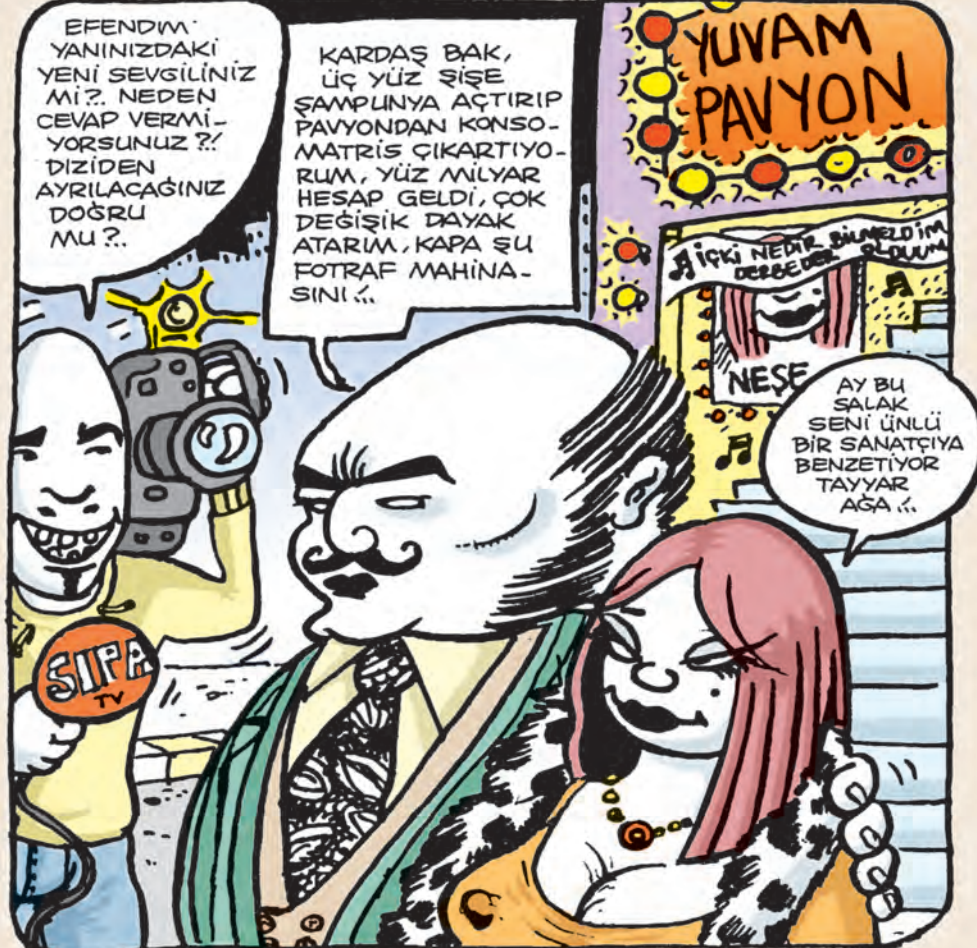
Derebeyi III. Vilademir

300 Spartalı

Acemi mağazıncı Borçuk ve Tayyar Ağa.

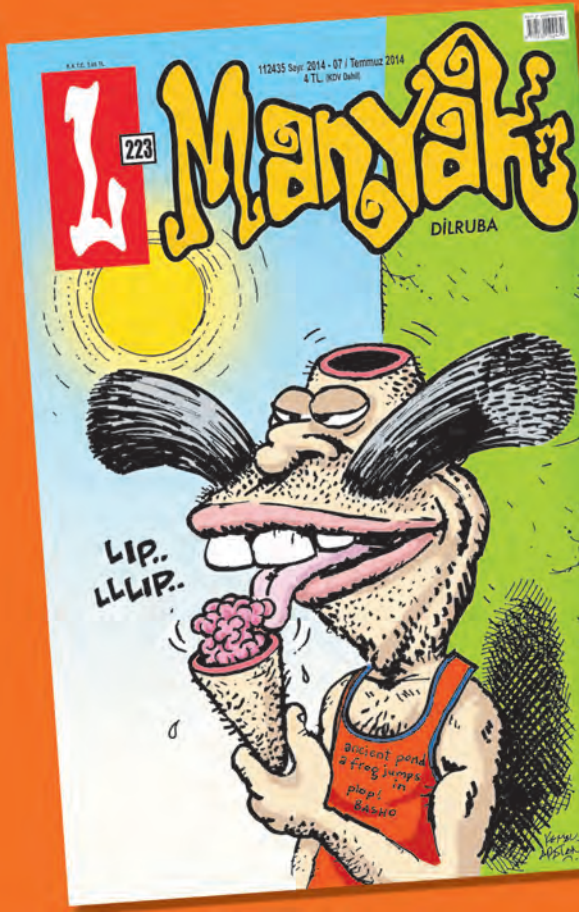

Haftalık yareli süreli yayındır

Sayı: 1178 / 2 Temmuz 2014

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışmaları Müdürü: Zafer AKNAR • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ • Grafik: Murat Yücesan • Cebirail Okcu • Renk: Fikret Özdemir • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 vBeyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadimköy/İST. Tel: 0212-858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P.A.Ş

TEMMUZ SAYISI
SICAK KUMLARDAN
SERİN SULARA.. :)
BAYİİLERDE..

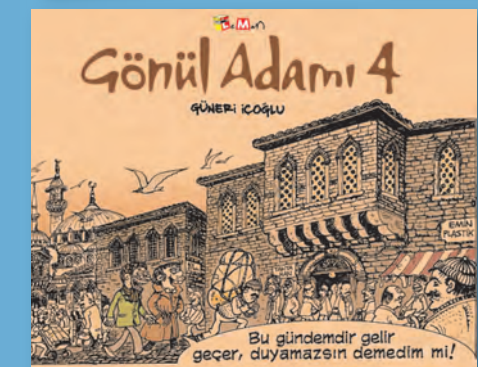
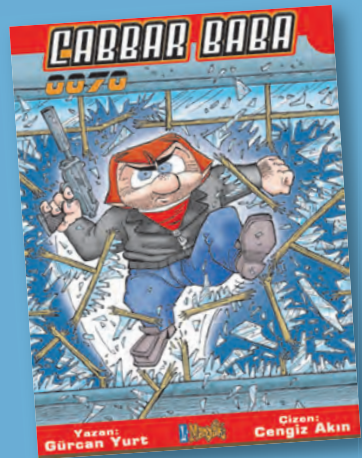
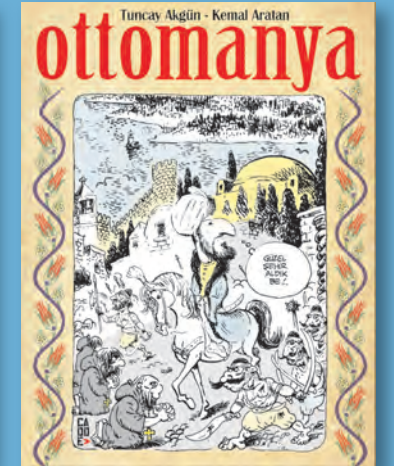
Leman Kitap Yaz Güzellemeleri

“Hasan'ın Eşsek Herif'i çizmediği yıllarda maceraların devamını izledik. Eşsek Herif'in babası dövecek kimse bulamaz oldu. Deli Ziya'yı zararsız deliden saldırgan deliye dönüştürmek için çok uğraştılar. Çingen Selim "etnik" oldu, yırttı; olamadı, battı. Köylü Memet'i çok iyi ve çok kötü pozisyonlarda gördük. Nurtop Hanım'a televizyonların kadın programlarında ve üçüncü sayfa haberlerinde rastladık. Bir de Eşsek Herif vardı; ona ne oldu, bilmiyorum..”
(Can Kozanoğlu)

“Kötü kız, Tehlikeli ilişkiler, Eşi Nadide, Bıyıklı ve Evlilik albümleri ile karikatürseverlerin karşısına çıkan Ramize Erer, kitabın alt başlığı ile yüslerce ilişkinin çizgilerini tanımlıyor: Aşk insanın gözünü kör eder, evlilik gördürür...”

**LEMAN KLASİKLERİ
ALBÜM OLARAK GAZETE
BAYİİLERİNDE.. ÜSTELİK ÇOK
MAKUL FİYATA..**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

KIRIK LEBLEBİ ALBÜMÜ TÜM D&R'LAR, KİTAPÇILAR ve LEMAN KÜLTÜR'LERDE..

